

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

27 De sacrilegio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

da, vel partes vicinas: Et isti aspectus illiciti sunt, etiam si fiant ob solam delectationem quæ sensum sequitur aspicendo.

Secundo queritur, An oscula, amplexus, & tactus inter coniuges absque vilo coitu coniugali, & absque vlla cogitatione copule, sed solum simpliciter ob delectationem sensus in oculis, amplexibus, & tactibus absque vilo periculo voluntariæ pollutionis, liciti sint? Respondeo, esse licitos. Ita Caiet. Sotus, Siluest. Tabien. Armill. *ubi supra*, & Nauar. *cap. 16. num. 12.* nam eo ipso, quod fiant inter eos, simpliciter absque vlla mala intentione, sunt simplicitè ex officio, obsequio, & amore coniugali. Item fiant vt beneuolentiæ, & amoris coniugalis signa, causæ, & effectus.

Tertio queritur, An ista sint licita simili modo inter sponsos? Notandum est, posse nos loqui de sponsis, vel inter quos fuerunt sponsalia per verba futuri temporis contracta, vel per verba presentis temporis. Si loquamur de sponsis, quæ sunt per verba presentis temporis, communis est sententia, licita esse predicta inter eos, quoniam sunt verè coniuges. Sic Caiet. Armill. Sot. Tabien. Siluest. Nauar. *locis citatis*. Si loquamur de sponsis, qui sunt tantum per verba futuri temporis, maius est dubium. Sed nihilominus dicendum est, inter eos istiusmodi, quæ diximus oscula, amplexus, & tactus non libidinosos, esse licitos. Hoc aperte de his fateatur Caiet. Tabien. Nauar. *ubi supra*. Et ratio est, quoniam ista inter eos sunt signa amoris confirmatoria sponsalium contractuum.

Quarto queritur, Quid dicendum de femina, quæ certo nouit se tangi ab aliquo iuvene libidinoso ex mala intentione, ipsa tamen tangit eum secundum motem patriæ in signum beneuolentiæ, vel familiaritatis, vel cognationis, an tunc teneatur resistere, & non permittere, vt ille alius talis iuuenis osculetur, amplexetur, aut tangat, sed illum repellere, vel se subtrahere? Respondeo in primis, si tactus sint ex se impudici, teneatur resistere ne tangatur, etiam si id fiat in loco secreto, hoc certum est apud omnes. Secundo, si tactus sunt non secundum se impudici, & sunt secundum morem patriæ in signum beneuolentiæ, vel cognationis, vel alterius rei honestæ, tunc si sint in publico coram alijs, non tenetur resistere, aut se subtrahere, aut illum repellere, quoniam esset peccatum alterius prodere, aut scandalum præbere alijs mali aliquid suspicandi. Item quoniam femina iure suo vitur osculando, amplexando, vel tangendo alium ex more patriæ in signum beneuolentiæ communis, & ille alius sibi imputet, siquidem malo animo abutitur signis consuetis. Sic Caietanus, Siluest. Tabien. Armill. *locis supra citatis*. Sed præter hæc dico, Tertio, si ista in secreto fierent, & posset femina commode, vel illum repellere, vel se subtrahere, tunc teneatur ad se subtrahendum, vel illum repellendum, si ille alius peccat ex passione humana, quoniam tenemur, quamdiu possumus, peccatum proximi deuitare. Hæc colliguntur ex Siluestro, Tabiente, Armilla, *ubi supra*.

Quinto queritur, An oscula, complexus, & tactus, quando peccata sunt, eo quod sint libidinosi, sint distinctæ speciei pro varietate specificæ distinctæ personarum inter quas fiunt, v.g. si fiant cum Monialibus, aut à persona habente volum castitatis, an sint sacrilegia: si fiant cum cognatis, an sint incestus: si fiant cum coniugatis, an sint adulteria? Communis est sententia, esse distinctæ speciei pro varietate personarum. Sic Caietanus, Tabien. Armilla, Nauar. *ubi supra*.

In hac re dico, Primo, certum est apud omnes, quando illa fiunt ex intentione libidinis, aut cum periculo incidendi in libidinem, variati speciei pro varietate ipsius libidinis, quæ est materia, & obiectum ipsius malæ intentionis. Totum dubium consistit in eo, quidnam sit dicendum, quando ista fiunt ob solam delectationem tactus, quæ percipitur osculando, amplexando, tangendo absque vlla mala intentione, aut periculo libidinis. Dico secundo, tunc etiam ista distinguuntur speciei pro varietate personarum, quoniam reducuntur ad eandem speciem, eo quod sint luxu-

ria, & libidines quædam inchoatæ, quæ ex se tendunt ad luxuriam, & libidinem consummatam.

De Choreis publicis inter mares, & feminas.

CAPVT XXVI.

PRIMO notandum, In nuptijs & diebus festis, & alijs publicæ lætitiæ ludis consuevit fieri choreæ, in quibus quoniam communiter iuuenes solent puellas manu ducere, & digitos stringunt, & puellæ vna cum eis choreas agere, Dubitatum est inter Auctores, an istæ choreæ sint licitæ, & an licite permittantur in populis, an v. g. penitus tollendæ, eo quod occasiones præbeant multorum peccatorum.

Secundo notandum, Choreas istas etiam si dicantur licitæ, vitari, & male fieri multis modis. Primo, ratione loci prohibiti, vt si fiunt in locis sacris. Secundo, ratione temporis, vt si fiant tempore, quo Militarum sacra celebrantur, & impediunt officia diuina. Tertio, ratione personarum, vt si exerceantur à clericis, qui iure communi canonico arcetur ab istis choreis: quod ius renouatum est hodie in Concil. Trident. *Sess. 22. cap. 10. Et Sess. 24. cap. 12.* Quarto ratione modi, vt si fiant modo impudico, & lasciuo. Quinto, ratione patriæ intentionis, vt si fiant ex animo libidinoso. Lege Suetrium, Angelum, Tabientem, Armillam, Caietanum *in verb. Choreæ*.

Primo queritur, An Choreæ sint damnandæ vt peccata mortalia? Respondeo ex communi opinione omnium, quos iam retuli, non esse damnandas vt peccata mortalia: quoniam ex se illicitæ non sunt, sed tantum ex mala intentione, aut abusu, aut ex probabili periculo libidinis in aliquo, aut ex aliqua alia circumstantia.

Secundo queritur, An iure prohiberi possint rustici choreis in diebus festis consuetis? Aliqui aiunt, id licite posse. Caiet. *ubi supra* ait, imprudenter prohiberi illud: quoniam si rustici à choreis arcantur, otio vacabunt, & alia peiora facient. Item quoniam ista non sunt ex se mortalia peccata. Item sunt signa publicæ lætitiæ, & consueti fieri, ergo imprudenter prohibentur. Item pro more fiunt, & solum illic ea fiunt ex abusu malè eis ventum. Item cum publicè coram omnibus fiant magna ex parte tollitur occasio libidinis. Item hinc patere solet aditus ad matrimonium contrahenda: nam conuolari solet beneuolentiæ inter aliquos iuuenes, & puellas, ex qua deinde contrahitur inter eos coniugium.

In hac re dico, non esse prohibendos huiusmodi rusticos à choreis, ita vt condemnentur, tanquam committentes peccata mortalia, iure tamen posse, & debere moneri, vt in his choreis, & alijs ludis similibus sibi caueant ab omni periculo, & occasione libidinis.

Tertio queritur, An in istis choreis prohiberi debeat modus, quo feminæ prodeunt nudis pectonibus, & eleganter ornate, qui quidem mos, & consuetudo, nonnullis in prouincijs Christianorum inuoluit? Respondeo, in his tollendum esse abusum, & non facile consuetudinem condemnandam: nam pro more patriæ, & prouinciæ, quod ab ubi lasciuus, & impudicè fieri iudicatur, aut non sit lasciuus, sed licitè, & honestè, vt ait Siluester *ubi supra*.

De Sacrilegio.

CAPVT XXVII.

PRIMO notandum, hic non agi de sacrilegio in genere, vt est peccatum contra virtutem moralem, quæ dicitur Religio: sed agimus hic de sacrilegio determinato, vt reperitur tantum in materia luxuriæ, hoc est agimus de luxuria, vt est sacrilegia, quæ præter deformitatem, quam habet contra castitatem, habet etiam deformitatem aliam contra virtutem, quæ est, & dicitur religio.

Secun-

Secundo notandum, Gratianum *36. quæst. 1. c. Sex illis*, solum enumerare sex species luxurie, inter quas non ponit sacrilegium. Sic similiter S. Thomas *1. 2. q. 154. art. 1.* non numerat inter species luxurie sacrilegium. Et tamen postea *eadem quæst. art. 10.* docet sacrilegium esse speciem luxurie. Vbi Caiet. dubia quedam proponit, & soluit, ut S. Thomas doctrinam tueatur. Tu lege illum si placet, nos vero. *3. sequenti tract. 2.* hinc eas dubitationes.

Primo quaeritur, An sacrilegium sit species luxurie, ut contenta sub luxuria, tanquam species sub genere superiori eandem rationis; an vero potius contenta sub luxuria tanquam sub genere alterius rationis? Respondeo esse speciem luxurie secundo modo, non primo: nam castitas, & religio sunt duæ virtutes omnino diuersi generis, & rationis; ac ita peccata quæ sunt contra castitatem, nimirum peccata luxurie, & peccata contra religionem, nimirum sacrilegia, sunt diuersi generis, & rationis. Quare sicut peccatum luxurie sit sacrilegium ratione circumstantiæ alterius generis, puta ratione personæ facti, ita sacrilegium sit carnale, & luxuriosum ratione alterius circumstantiæ, scilicet ratione materie, in qua fit, hoc est, ratione libidinis, in qua peccatur. Nam contra religionem peccare quis potest in peccato iniustitiæ, ut in furto, in homicidio, in ira, & in luxuria; & sicut furum, & sacrilegium sese determinant in diuerso genere peccatorum sic luxuria, & sacrilegium sese determinant in diuerso genere peccati. Et ita intelligitur S. Thomas *2. 2. q. 154. art. 10. ad primum, secundum, & tertium.*

Secundo quaeritur, Quot modis committi soleat sacrilegium in materia luxurie? Respondeo duobus modis, Primo, ratione personæ, ut cum quis sine vi siue fecunda luxuriam committit, habens votum castitatis emissum: nam tunc agit contra sanctitatem personæ debitam vi præcepti specialis, quod illa persona habet seruandam castitatem. Item cum quis coitum habet cum aliquo, qui habet votum castitatis. Secundo modo, si sacrilegium ratione loci facti, in quo luxuria peccatum committitur: nam tunc agit contra sanctitatem debitam loco sacro ex præcepto speciali.

Tertio quaeritur, An in luxuria reperitur sacrilegium ratione temporis facti? Quod est quaerere, an luxuria commissa in diebus festis, & Dominicis, sit specialiter sacrilegium? Hoc dubium pendet ex alio dubio, quod in genere de sacrilegio tractauimus supra in primo Præcepto Decalogi, nimirum, an sicut est sacrilegium speciale peccatum ratione loci, sit etiam sacrilegium speciale peccatum ratione temporis facti, in quo peccatur. Vbi diximus, esse duas opiniones: Sed probabilioris censuimus eam, quæ assertit, non constitui speciale peccatum sacrilegium, eo ipso solum, quod sit tempore sacro, nisi fiat expresse, & formaliter ea intentione, ut peccetur contra tempus sacrum. Et ita in præsentia dicimus iuxta hanc sententiam probabilioris in materia luxurie, non esse speciale peccatum sacrilegij, si luxuria fiat in diebus festis, vel Dominicis, nisi formaliter fiat ea intentione, ut peccetur contra factum tempus.

Quarto quaeritur, An in materia luxurie sit speciale sacrilegium, si fiat luxuria ab homine habente agnum cereum benedictum, vel aliquas alias reliquias appensas ad collum, vel in pectore, vel habente aliqua grana benedicta, vel calcules benedictos in brachio? Quod est quaerere, an sacrilegium, quod fit ratione rei sacre, reperitur in peccatis luxurie? Respondeo in primis: si formaliter ea intentione quis in luxuria peccet, ut agit contra res illas sacras, vel alias similes, tunc sacrilegium speciale committit ob illam specialem intentionem agendi contra res sacras. Deinde, si quis pollutat rem aliquam sacram per actum aliquem luxuriosum, quem exerceat erga rem ipsam sacram, vel abutendo re ipsa sacra in actu luxurioso, tunc speciale erit peccatum sacrilegij; quoniam fit iniuria specialiter rei sacre, siquidem res illa sacra possidetur, cum assumatur ad libidinem. Tertio non est speciale sacrilegium, nec in confessione exprimendum, si quis coeat cum femina habens agnum cereum benedictum, vel aliquas re-

liquas ad collum, vel calculeum aliquem benedictum in brachio: quoniam tunc specialiter non agit contra rem sacram, ut res sacra est, sed tantum res illa sacra comitatur actum luxuriosum.

Quinto quaeritur, Quid dicendum, si quis daret rem aliquam sacram, v. g. Agnum cereum benedictum, vel aliquas reliquias Sanctorum, vel aliquos benedictos calcules ob aliquem actum luxuriosum cum aliquo habitum? Respondeo, sicut esset simonia, si quis conferret beneficium Ecclesiasticum, ut si eligeret, vel nominaret, vel præsentaret aliquem ad beneficium ob copulam habitam forore eius, ut ait Sotus *lib. de iust. q. 8. art. 3.* Ita etiam esset speciale sacrilegium, si quis daret agnum cereum benedictum, & rem aliquam sacram pro habenda aliqua copula carnali, quoniam tunc specialiter fit iniuria rei sacre, quoniam datur ut pretium, & conuertitur ad vsus profanos, quod tamen specialiter est prohibitum.

Sexto quaeritur, An sacrilegium reperiri possit in singulis luxurie speciebus? Respondeo, reperiri posse, v. g. Incestus potest esse sacrilegium, si fiat contra votum, vel in loco sacro. Item stuprum, raptus, adulterium, peccatum contra naturam possunt esse sacrilegia. Dices, fornicatio simplex non potest esse sacrilegium, quoniam si est sacrilega fornicatio, v. g. contra votum castitatis, vel commissa in loco sacro, iam non erit fornicatio simplex, sed sacrilegium. Respondeo, ut in *3. statim sequenti dicam*; fornicationem simplicem sumi dupliciter, primo, ut est coitus soluti cum soluta, & hæc potest esse sacrilegium, v. g. si fiat in loco sacro, vel contra votum castitatis alterius, vel vtriusque. Secundo modo sumitur, ut est coitus soluti cum soluta, nulla alia qualitate speciali affectus, & tunc fornicatio simplex distinguitur ab omni specie luxurie, ut dicemus infra.

Septimo quaeritur, An si clericus sacris ordinibus initiatus fornicetur, sacrilegium committat? Duæ sunt opiniones, Prima asserentium, non esse sacrilegium, quoniam licet seruare castitatem teneantur, illud non est ex voto, sed ex constitutione Ecclesiæ. Sic Sotus *de Beneficijs par. 3. q. 3. num. 7.* Vbi citat Cardinalem post Panormit. in *Clem. Ad vestrum, de Heret.* & probat quoniam *cap. Quia circa, de Bigam. & cap. Presbyter Dist. 28.* fornicatio in Presbytero dicitur esse simplex fornicatio.

Secunda est opinio asserentium, esse sacrilegium, hoc videntur sentire Theologi, Richard. Bonauent. S. Thomas *in 4. Dist. 25.* lege Sotum *eadem Dist. q. 8. art. 2.* quoniam in sacrorum ordinum susceptione fit sollempne votum castitatis, ut dicitur *cap. 1. de voto in sexto*; et qui peccat contra votum, facit sacrilegium.

In hac re dico in primis, huiusmodi fornicationem esse sacrilegium: quoniam ad hoc satis est, utis, quæ est sacris Ordinibus initiatus, vel votum castitatis emittit ex constitutione Ecclesiastica, vel solum teneatur castitatem seruare speciali lege Ecclesiæ: siue enim hoc siue aliud dicatur, verum est, quod agit contra sanctitatem speciali constitutione Ecclesiæ. Secundo, aliquando secundum Canones fornicatio facta à Presbytero cum soluta dicitur fornicatio simplex, non quia non sit etiam sacrilegium, sed ut distinguatur ab alijs luxurie peccatis specialiori qualitate, & substantia affectus, in quæ incidit aliquando Presbyter, v. g. ab adulterio, stupro, incestu, quæ aliquando Presbyter committit.

Octauo quaeritur, An si quis perpetret coitum cum moniali, sit solum sacrilegium, an vero sit etiam incestus, & adulterium? Respondet Glossa in *cap. Virginitas 27. Quæst. 1.* quod est adulterium, incestus, & sacrilegium. Nam quatenus monialis est sponsa Christi, est adulterium: quatenus verò est consecrata Deo per votum castitatis, est sacrilegium: quatenus verò Deus est communis omnium Pater, monialis est cognata, & omnes sumus cognati, & ita est incestus. Idem docet S. Thomas *2. 2. quæst. 154. art. 10. ad secundum.* Sed dicendum est, proprie esse sacrilegium, quoniam peccatur contra votum castitatis, &

metaphoricè esse adulterium, & incestum: nam per metaphoram quandam monialis est, & dicitur sponsa Christi: metaphoricè quoque dicitur cognata, & sumus omnes cognati eadem ratione. Et in iure canonico aliquando copula omnis sacrilegi commissa cum persona dicata Deo per votum castitatis, dicitur copula incestuosa.

Nono quaeritur, An si quis sacris ordinibus initiatus, sit etiam religiosus, & fornicetur, debeat in confessione exprimere se esse religiosum, sacris etiam ordinibus initiatum; an vero satis sit dicere se esse religiosum, aut sacris ordinibus initiatum, hoc est, an sufficiat si dicat se habere votum solemne castitatis? Sed qui dicant, opus esse ut utrumque exprimat: quoniam ut religiosus est, agit contra votum, & sic est sacrilegus, ut vero sacris ordinibus initiatus, agit non quidem contra votum castitatis, sed solum contra Ecclesiae constitutionem, ex cuius vi obligatur servare castitatem. At Medina in sua Instruct. Confessorum cap. 14. §. 18. sentit sibi esse, explicare se esse religiosum.

Respondetur in primis: si quaestio est, an utrumque debeat explicari tanquam duplex peccatum, aut unum habens duplicem deformitatem specie distinctam; tunc dico non esse opus, quoniam non est duplex specie peccatum; quia siue, ut sacris ordinibus initiatus consideretur, siue ut religiosus, peccat contra solemne votum castitatis, licet votum habeat ex duplici causa, & obligatione, & vi constitutionis Ecclesiae, & vi professionis regularis: at peccata, ut supra in praedictis ad decalogum dixi, specie non distinguuntur ob difficultatem praecceptorum, nisi pertineant ad virtutes, & obiecta specie distincta.

Secundo, si quaestio sit, an utrumque explicari debeat ut circumstantia grauius augens malitiam, tunc si sequamur opinionem eorum, qui asserunt tales circumstantias esse considerandas, dico utrumque exprimi debere, quoniam circumstantia professionis regularis grauius auget sacrilegium commissum ab eo, qui est sacris ordinibus initiatus.

Decimo quaeritur, An sacrilegium factum contra votum simplex castitatis, sit distinctum specie à sacrilegio facto contra votum solemne castitatis: Caietanus 2. 2. q. 88. art. 8. aperte docet, votum simplex castitatis, & votum solemne eundem non differre specie. Sotus lib. 7. de Institut. q. 2. art. 5. ait differre specie. Sic videtur sentire Medina in sua Instruct. confess. cap. 14. §. 18.

Sed dicendum est, quia quid sit de hoc, quod sacrilegia ipsa non distinguuntur specie, immo nec votum ipsum simplex & solemne castitatis, quoniam sunt eundem obiecti, & materiae, & virtutis: nihilominus tamen circumstantia voti solemnis est declaranda in confessione, quoniam auget grauius peccatum contra votum: & meo iudicio probabilior est opinio asserentium, circumstantias notabiliter augentes, licet non mutant speciem, esse considerandas.

Decimo primo quaeritur, An sacrilegium factum contra votum solemne castitatis, quod est in sacris ordinibus, sit specie distinctum à sacrilegio facto contra votum solemne castitatis factum in professione religionis approbata? Respondetur, non distinguui: at verò declaranda est circumstantia professionis regularis in confessione ob rationem dictam, quoniam notabiliter auget malitiam sacrilegij contra votum facti.

Decimo secundo quaeritur, An si quis castitatem vouerit simpliciter bis, aut ter, aut quater, debeat exprimere in confessione se votum castitatis habere bis, aut ter factum, & fornicatum esse? Respondetur, de hoc egisse nos supra in Praedictis, opus non esse, exprimere tanquam circumstantiam mutantem speciem, aut facientem, ut peccatum sit duplex. Quaesit, an sit necesse eam exprimere circumstantiam, ut notabiliter augmentem peccatum? Dico non esse necessarium; quoniam non tam grauius auget ut sit opus exprimere.

Decimo tertio quaeritur, Quam loca intelligantur nomine templi, vel Ecclesiae, vel loci sacri, quando dicitur esse sacrilegium peccatum luxuriae, quod in loco sacro committitur? Respondetur, In iure Canonico loci sacri, vel religiosi, vel Ecclesiae nomine, intelligitur quicumque locus publicus,

vel priuatus auctoritate Episcopi consecratus, vel institutus, aut benedictus ad sacra peragenda; Siluest. verb. Ecclesia 2. num. 1. Et verb. Inuolutas 1. q. 1. ex Abbate, & alijs, quos citat. Et intelligatur Ecclesia, templa, cimiteria, hospitalia, oratoria, quos fuerint auctoritate Episcopali constituta, etiam in eis diuina non fuerint celebrata. Siluest. ubi supra.

Decimo quarto quaeritur, An refectoria, & cubicula, Bibliotheca, & dormitoria regularium, & monasteria regularium intelligantur etiam ita, ut si quis luxuriae peccatum committat in his locis, sit sacrilegium? Respondetur cum Navarro cap. 16. num. 3. non intelligi, quoniam alioquin luxuriae peccatum commissum in agris, praedijs, vel domibus regularium, esset sacrilegium, quod est falsum. Idem dico de otatorijs priuatis non constitutis auctoritate Episcopali.

Decimo quinto quaeritur, An qui in Ecclesia, aut templo libidinose concupiscit feminam, sit sacrilegus peccans contra loci sanctitatem? Respondetur, & dico, sacrilegium esse, si quis existens in templo desideret habere copulam carnalem, vel pollutionem in templo. Sic Nauar. & Sotus supra citati: & ratio id probat, quoniam peccatum desiderij interni est eisdem speciei, cum est peccatum externum, eiusdem obiecti, & materiae. Secundo, si quis existens extra templum, desideret habere copulam, aut pollutionem in templo, est sacrilegium. Patet ex primo, & ratione allata, & est communis opinio.

Tertio, si quis existens in templo, desideret habere copulam carnalem, aut pollutionem extra templum, non est sacrilegus: patet, quoniam tunc non habet pro obiecto eorum vel pollutionem in templo.

Quarto, quando quis libidinose concupiscit feminam existentem in templo, siue ipse existat foris, siue intus, & non explicite desiderat habere copulam cum ea in templo, quoniam concupiscendo eam, nihil cogitat de templo, aut loco profano, sed abstrahit à loco, & solum concupiscit feminam quam videt in templo, tunc non mhi videtur esse sacrilegium: quoniam cum sit in genere concupiscitur, non habetur ratio illa loci sacri, & videtur appetus ille iudicandus secundum eusdem ordinatum, & ordinatum modus appetendi copulam carnalem, est, ut sit extra locum sacrum.

Decimo sexto quaeritur, An locus sacer violetur per copulam carnalem habitam in eo contra naturam, siue cum sexu indebito, siue cum sexu alterius generis, siue extra vas naturale, siue modo indebito? Respondetur, quomodo cumque habeatur copula carnalis illicita, violatur locum sacrum per eam habitam in eo. Sic communis opinio.

Decimo septimo quaeritur, An locus sacer violetur per copulam licitam conjugalem habitam in eo? Respondetur, esse duas opiniones. Verum de hoc dubio dixi supra in primo praeccepto Decalogi, tract. de Sacrilegio.

Quomodo se habeat luxuria ad omnes supradictas species.

CAPVT XXVIII.

PRIMO quaeritur, An praedictae peccatorum species sint species secundum se luxuriae? Difficultas consistit, primo, quoniam sacrilegium non videtur species secundum se luxuriae; nisi non numeratur in iure Canonico inter luxuriae species 36. q. 1. c. Lex illa. Tum etiam quoniam non sumitur sacrilegium, ut reducitur ad luxuriam ex parte materiae, aut personae solius, sed etiam ex parte loci sacri; at locus solum est circumstantia per accidens luxuriae. Secundo, quoniam quae sunt species secundum se alicuius generis, non sunt species alterius generis; at sacrilegium est species aliorum generum, nam reperitur in genere furti, homicidij, ergo non est species luxuriae secundum se. Item adulterium reperitur etiam in genere iniustitiae, ergo non est species luxuriae per se. Item incestus non solum est peccatum contra luxuriam, sed etiam contra pietatem, quae reuerentiam & honorem exhibet personis sanguine coniunctis. Item

raptus